

De gezonde leer, studies uit Timotheüs en Titus - H.B. Slagter - 11/10/2012 - Studie 2

We lezen 1 Timotheüs 1:12-20

1 Timotheüs 1:12 En ik dank Hem Die mij kracht gegeven heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij trouw geacht heeft, toen Hij mij een plaats gaf in de bediening, 13 mij, die vroeger een godslasteraar was, een vervolger en een verdrukker. Maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het in onwetendheid gedaan heb, in ongelof. 14 De genade van onze Heere is echter zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. 15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. 16 Maar daarom is mij barmhartigheid bewezen, opdat Jezus Christus in mij, de voornaamste van de zondaars, al Zijn geduld zou tonen, tot een voorbeeld voor hen die later in Hem zouden geloven tot het eeuwige leven.

Vanavond gaat het over de bediening van Paulus (de gezonde leer, de verborgenheid, de zegen in Christus), hoe hij hierin gesteld is.

Het is een gedeelte waarin Paulus vroeger en nu vergelijkt. Op het moment van schrijven is hij al 25 tot 30 jaar in de dienst van de Here. Hij spreekt over zijn dankbaarheid, de genade is nooit iets gewoons geworden en dat geldt ook voor ons.

In vers 13 zegt Paulus, dat hij een lasteraar was. De grondtekst geeft het woord *blasphemos*, blasfemie, lasterlijke taal.

Hij was een vervolger en een verdrukker.

Filippenzen 3:4-6

Paulus' medewerkers waren vaak uit de besnijdenis en het gevaar van Judaïsme (de oude gebruiken, de wet en het feit dat zij als besnedenen dachten dat ze meer te vertellen hadden) lag op de loer.

Vers 5 geeft 7 zaken van het vlees aan; 4 m.b.t. natuurlijke afkomst en 3 van verworvenheden:

1 besneden, 2 uit het geslacht Israël, 3 van de stam Benjamin en 4 een Hebreëer en daarnaast 5 naar de wet een Farizeeër, 6 wat ijver betreft een vervolger en 7 rechtvaardig in de wet en hierin onberispelijk.

Hij ijverde, religieus gezien, voor de zaak van God. Nadat hij tot geloof is gekomen, zegt hij "Ik was een lasteraar".

Galaten 1:13-14

Saulus was een ijveraar, er staat in de grondtekst *zelotes*, hij was een zeloot, erg fanatiek, hij liep er niet de kantjes vanaf.

Handelingen 26:8-11

Hier geeft Paulus een getuigenis aan koning Agrippa. Paulus kwam in razende woede, dwong gelovigen te lasteren en met hun dood stemde hij in. Het beeld is dat hij geen plezierig mens was.

Handelingen 21:40-22:5

In Handelingen 21:37 staat dat de overste aan Paulus vraagt of hij Grieks kan spreken. In vers 40 staat dat hij Hebreeuws sprak. Paulus was Romeins staatsburger, dus is het waarschijnlijk dat hij ook Latijns sprak en Aramees wat de voertaal in die tijd was. Paulus was dus geen 'domme jongen'. Festus zegt tegen Paulus: "U bent buiten zinnen Paulus. Uw grote geleerdheid brengt u buiten zinnen" (de NBG zegt, 'uw vele studie') Handelingen 26:24.

In vers 3 staat dat Paulus uit Cilicië kwam, dat ligt in Turkije. Hij is opgevoed aan de voeten van Gamaliël. Gamaliël is ook bekend als grootheid in de Joodse literatuur en in de Bijbel komt hij niet negatief naar voren. Paulus noemt zich ook hier een ijveraar (*zelotes*) voor God, 'zoals u heden allemaal bent'. In Romeinen 10:2 staat dat Israël een ijver voor God heeft, maar zonder het juiste

inzicht. Inzicht is het woord kennis, *epignosis*, wat diepere/hogere kennis betekent. Zonder kennis is ijver godslasterend.

Uit 1 Timotheüs 1:12 spreekt de verwondering dat Paulus, ondanks zijn geschiedenis, door God een plaats is gegeven in de bediening. Er staat in de HSV 'En ik dank Hem', er staat echter 'Ik heb genade van of bij Hem'.

Vers 13 zegt dat Paulus barmhartigheid is bewezen omdat hij dit in onwetendheid heeft gedaan, in ongelof. Daarom kon Paulus dit ook over Israël zeggen en kon hij hier vrij over spreken. Zij ijverden, zonder kennis, in onwetendheid.

Saulus had waarschijnlijk mensenlevens op zijn geweten. Als je mensen tegenkomt die je het evangelie mag vertellen en die zeggen dat zij zulke grote zondaars zijn dat zij niet tot geloof kunnen komen, dan kun je zeggen dat dat niet uitmaakt. Zonde is zonde. Jakobus zegt dat wie 1 gebod overtreedt, de hele wet overtreedt.

Vers 12 zegt: 'dat Hij mij trouw geacht heeft'. Dat blijkt echter nergens uit. Het woord trouw dat hier staat, wordt in vers 15 vertaald met betrouwbaar. De verzen 12 t/m 16 spreken over trouw, ontrouw, betrouwbaar, getrouw.

In vers 14 staat 'De genade is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde'. Waar geloof een zelfstandig naamwoord is, is trouw het bijvoeglijk naamwoord. 'Die er is in Christus Jezus', betekent dat die bij Christus aanwezig is nl. in Christus Jezus is geloof en liefde.

In Romeinen 3:1-3 staat in vers 3 in de HSV ontrouw, ontrouw en trouw, in de SV respectievelijk ongelovig, ongelovigheid en geloof (van God). Het grondwoord *pistis* is trouw en geloof.

God heeft geloof, niet in de zin zoals wij die hebben, maar m.b.t. het plan van God, het doel wordt bereikt, Hij heeft vertrouwen/geloof in Zijn plan.

Paulus is een uitverkoren werktuig. Ons geloofsleven is afhankelijk van God. God heeft vertrouwen in ons, gelooft in ons, dat geeft de zekerheid dat alles goed komt.

1 Timotheüs 1 spreekt over een overvloed van genade. Dit komt vaak in de Bijbel voor:

Efeze 1:7 In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade,

Efeze 2:7 opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Dit duidt op de positie in de komende eeuwen.

Efeze 3:8 Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

Paulus heeft hier deel aan, het is ook zijn eigen getuigenis, het is niet van horen zeggen!

1 Timotheüs 1:14 De genade van onze Heere is echter zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus.

Er staat met geloof en liefde. Dit is op een bepaalde manier geschreven. Er staat niet met het geloof en de liefde (er staan geen lidwoorden bij). Als er geen lidwoorden staan, betekent dit een omschrijving van één en dezelfde zaak. Geloof en liefde zijn hetzelfde.

Andere voorbeelden hiervan staan o.a. in Efeze 1:1 heiligen en gelovigen en Titus 2:13 de zalige hoop en (namelijk) verschijning.

Vers 14 zegt, de genade is zeer overvloedig geweest. Dit wordt ook zo aangegeven in Romeinen 5:8 en Efeze 2:3,4.

Alles gaat altijd van God uit, want onze situatie en houding was belabberd.

Vers 13 Aan Paulus is barmhartigheid bewezen, in de NBG staat ontferming en in vers 16 staat nog een keer hetzelfde en wel voor de voornaamste (van de zondaars).

Het woord barmhartigheid is ook een Oud Testamentisch woord, in het Hebreeuws is het *racham* en wordt o.a. vertaald met barmhartigheid, ontferming, moederschoot/baarmoeder. Denk ook aan Ruchama. Enkele teksten:

1 Kronieken 21:7-8, 11-13 David moet kiezen uit 3 kwaden als straf voor de volkstelling; laat mij in de handen van de Here vallen, want Hij is barmhartig.

Psalmen 103:13 Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt de HEERE Zich over wie Hem vrezen.

Psalmen 116:5 De HEERE is genadig en rechtvaardig, onze God is een Ontfermer.

Barmhartigheid bewijzen hoort bij God. Dat gaat verder dan zorgen voor iemand. Het is iemand ontlasten.

Jeremia 20:13-18 Jeremia is gevangen en heeft geestelijke strijd/nood. Hij wilde dat hij nooit geboren was. Als ik het Woord van God breng, is iedereen tegen mij. Als ik het niet breng, verbrand ik van binnen.

Jeremia 1:5-7 De Here had Jeremia op het oog: voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u al gekend, voordat u uit de baarmoeder kwam, heb Ik u geheiligd. Jeremia zegt, ik ben nog maar een jongen, ik kan niet spreken, maar overal waar Ik u zenden zal, zult u gaan! Dit doet denken aan de geschiedenis van Mozes.

Galaten 1:13-16 Paulus was een verkondiger voor de volken en was (vers 15) afgezonderd vanaf de schoot van zijn moeder, dat blijkt ook wel omdat God hem geroepen heeft. Hij ging van moeders ontferming naar Vaders ontferming. Hij was uitverkoren tot een bepaald doel.

Handelingen 9:3-6 Paulus was een ijveraar, hij dacht dat hij een goede zaak deed, dus bekering was voor hem niet nodig.

Handelingen 9:10-16 Ananias moest naar het huis van Judas, dit is de Griekse vorm van Juda. Christus kwam tot de Zijnen=Juda. Zij verwierpen Hem, denk hierbij ook aan Juda(s). In vers 17 komt Ananias bij het huis Juda en zegt, Saul, broeder. Het woord broeder in het Grieks is *adelphos* van *delfos* = moederschoot.

In vers 12 staat: 'toen Hij mij een plaats gaf in de bediening', of wel in de bediening geplaatst heeft. Het woord geplaatst komt nog 2x voor:

1 Timotheüs 2:5 Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.

6 Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen. Dit is het getuigenis op de door God bestemde tijd. 7 Daartoe ben ik aangesteld als prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), als een leraar van de heidenen in geloof en waarheid.

(Let trouwens op de woorden in geloof en waarheid zonder lidwoord!)

2 Timotheüs 1:11 waarvoor ik aangesteld ben als prediker, apostel en leraar van de heidenen.

Titus 1:1 Paulus, een dienstknecht van God en een apostel van Jezus Christus, overeenkomstig het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis van de waarheid, die in overeenstemming met de godsvrucht is, 2 in de hoop op het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, vóór de tijden der eeuwen beloofd heeft. En Hij heeft op de door Hem bestemde tijd Zijn Woord geopenbaard, 3 door de prediking, die aan mij toevertrouwd is overeenkomstig het bevel van God, onze Zaligmaker. Aan Titus, mijn oprechte zoon overeenkomstig het gemeenschappelijk geloof:

Hier gaat het over de prediking. Paulus' wil wordt omgevormd door de Here om de boodschap van de gezonde leer te prediken en dat kon hem ook worden toevertrouwd.